

РЕШЕНИЕ

№ 4860

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **3439** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от упълномощен представител на началника на Митница Аерогара – С., против Решение от 27.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, I^{-ви} състав, постановено по НАХД № 14441/2012 г. С решението е отменено изцяло издаденото от същия административен орган Наказателно постановление № 57/2012, от 18.07.2012 г., с което на Б. И. Д. е наложено административно наказание „глоба”, в размер на сумата от 4 432 лева, на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, представляваща 100 % от митническата стойност на стоки, предмет на контрабанда, които са описани подробно и са отнети със същото постановление, в ползва на държавата.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК. В съдебното заседание пред настоящата инстанция, посредством юрисконсулт поддържа жалбата и искането за отмяна на съдебното решение.

Ответникът се явява лично, заедно с упълномощен адвокат и оспорва жалбата. На 11.04.2013 г. е представен и писмен отговор на касационната жалба, с който се поддържа становище, че: въззивното решение е правилно и законосъобразно, предвид

изложените в него мотиви, които са възпроизведени и доразвити, с цитиране на решения на административните съдилища в Б., В. и С. - област; изпълнението на задължението по чл. 68, ал. 1 и сл. ЗМ, за писмено деклариране на стоки изисквало и участие на митническите служители, които следвало да представят на лицето митническа декларация или поне да го попитат, дали има нещо за деклариране; АНО не е доказал компетентността на съставителите на АУАН.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата и счита, че решението следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като неправилно.

Фактичката обстановка, послужила като основание за ангажиране отговорността на касационния ответник е описана подробно в акта и в наказателното постановление, като е възприета и от районния съд. Касае се за случай, при който, на 29.02.2012 г. , около 13. 50 часа Б. Д., на пристигане на Летище – С. със самолет от САЩ е била спряна в зоната за митнически контрол от митническия служител А. И. И., с цел извършване на проверка, след като преди това пътникът преминал през т. нар. „Зелен коридор – нищо за деклариране”. В присъствието на Д., в специално оборудвано за целта помещение е извършена проверка на нейния багаж, в резултат на което са намерени голям брой различни бижутерски изделия, описани подробно в акта и в НП, които обаче не били декларирани преди това, по съответния ред. На зададените въпроси относно стоките тя отговорила, че е направила грешка, понеже била уморена, а изделията купувала от бижутериен магазин в [населено място], А. – САЩ, в който работела. Процесните, недеklarирани изделия били описани в разписка № 0255/29.02.2012 г. и задържани в склад на Митница Аерогара – С.. Съставен е АУАН и въз основа на него – оспорваното НП. Междувременно била изготвена и оценителна експертиза, която оценила 99 броя бижутерийни изделия от неблагороден метал, на стойност от 4 432 лева. За друга част от иззетите с разписка № 0255/29.02.2012 г. изделия, след като е установено, че са от злато и от сребро

(един синджир, 25 бр. бижута, 26 часовника, 22 колиета с минерали, 17 гривни с минерали, 8 бр. обеци с минерали), е издадено друго наказателно постановление- НП № 20/2012 г., с което е наложена глоба от 1 000 лева, за нарушаване на разпоредби от Валутния закон.

Решението си да отмени Наказателното постановление № 57/2012, от 18.02.2012 г. съставът на СРС е обосновал със следните мотиви:

- НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН, въз основа на опорочен акт, защото: в АУАН не е посочена изпълнителната форма на деянието на Д., с което е реализирано нарушението по чл. 233, ал. 1 ЗМ; налице е неяснота на фактичкото положение, предвид приетото от съставителите на акта, че процесните стоки са

изделия от неблагороден метал, но след отделяне на част от вещите (тези, за които е установено, че са от сребро и от злато) „е следвало привеждане на доказателства в тази насока“; наказващият орган не е „предприел самостоятелен анализ и е въвел промяна, касаеща изпълнителното деяние” – описвайки от обективна страна нарушението, квалифицирал деянието като опит за контрабанда, но такова твърдение не е изложено в акта и по този начин е ограничено правото на защита; нарушението не е описано словесно достатъчно ясно с конкретна форма на изпълнителното деяние и с останалите обективни признаци от фактическия състав“; АНО не е обсъдил субективната страна на нарушението.

Касационната инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд, както и доводите на ответника, изложени в отговора на жалбата.

В административнонаказателното производство, образувано със съставянето на АУАН № 54/29.05.2012 г. не са допуснати нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила, които, преценени от гледна точка гарантиране правото на защита, да са довели до накърняването му.

Описаната по – горе фактическа обстановка не е спорна.

Разпоредбата на чл. 66, ал. 1 ЗМ постановява, че „всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим”. Нормата на чл. 68 ЗМ въвежда изискване за писмено деклариране по нормалната процедура, с митническа декларация, като определя реквизитите на декларацията и приложенията към нея. Чл. 68 ЗМ пък задължава митническите органи да приемат незабавно, ако декларираните стоки са представени пред тях, митническите декларации, оформени съгласно чл. 68. Анализът на така въведените изисквания не сочи на нормативно определено задължение за митническите органи, да подсещат персонално всеки пътник, пристигащ на митническата територия на страната да изпълнява въведените със ЗМ изисквания, по отношение декларирането на стоки. Ноторно е известно, че на входните митнически пунктове на летищата, са обособени „зелен” и „червен коридор”, като е указано с големи табели, какво е предназначението на коридорите. Съответно, всеки пристигащ пътник, който е взел решение да се съобразява с митническите разпоредби, избира по кой коридор да премине, а когато съществуват у него някакви съмнения, разполага с възможността да се обърне към дежурните митнически служители за съдействие. На разположение на преминалите по червения коридор са предоставени формуляри на митнически декларации.

Установено е, че касационният ответник Д. е пренасяла в багажа си стоки, представляващи значителен брой бижутерски изделия, но е направила опит да премине през митническия контрол, без преди това да ги декларира с писмена декларация. С това деяние несъмнено е осъществила от обективна страна състава на административното нарушение, възведено като такова с чл. 233, ал. 1 ЗМ. Според санкционната норма на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, които (ал. 4) се отнемат в полза на Държавата, независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, присъжда се тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност. За да е осъществен съставът на вмененото с НП митническо нарушение е необходимо: да се пренася или превозва стока през държавната граница, или да е направен опит за такова; да няма

разрешение на митническите органи или да няма знание на митническите органи, което не може да бъде получено, без стоката да бъде представена, декларирана или обявена. Така очертаните признаци на нарушението „митническа контрабанда” не разкриват сложен фактически състав, който да създава предпоставки за многопосочни интерпретации и тълкувания. Действително, в АУАН, след като изключително подробно са описани фактическите обстоятелства и поведението на наказаното лице, вкл. предмета на нарушението, не е посочен изрично и словесно, освен цифрово, съставът на нарушението по чл. 233, ал. 1 ЗМ . Словесно описание на извършеното нарушение и определянето му като „опит за пренасяне през границата на РБ без знанието и разрешението на митническите органи” на процесните стоки, е дадено с НП № 57/12, от 18.07.2012 г., но това не представлява нарушаване на установените в ЗАНН процесуални правила, което да е довело до неяснота и объркване у санкционираното лице, по отношение причините за налагане на административното наказание. АУАН поставя началото на производството (чл. 36 ЗАНН) и е със съдържание, установено с чл. 42. Противно на приетото от районния съд, в акта е налице и словесно описание на изпълнителното деяние по чл. 233, ал. 1 ЗМ, тъй като изрично е посочено, че проверката, съответно – установяването на недекларирани стоки са извършени, след като лицето е „преминало” през т. нар. „Зелен коридор – нищо за деклариране”. Преминаването по този коридор, без преди това да е подадена декларация за пренасянните стоки означава, че е направен опит те да бъдат пренесени без знанието и разрешението на митническите органи. Поради това, не е налице твърдяното пренебрегване на изискванията на чл. 42, т.т. 4, 5 ЗАНН. Изпълнявайки правомощията си по Раздел IV ЗАНН наказващият административен орган е този, който преценява окончателно, извършено ли е нарушение, съответно предявява административнонаказателното обвинение, както е сторено в случая. Включването в текста на обвинението на „опит” за пренасяне на стоките, каквото конкретизиране липсва в акта, не нарушава правото на защита на лицето. Не налице и приетата от въззивния съд неяснота на фактическото положение, предвид приетото от съставителите на акта, че процесните стоки са изделия от неблагороден метал, но след отделяне на част от вещите (тези, за които е установено, че са от сребро и от злато) е следвало привеждане на доказателства в тази насока. Както в акта, така и в постановлението е разяснено, че е било налице и друго административнонаказателно производство, касаещо бижутата от благороден метал. Тези от неблагороден ясно са разграничени и подробно са индивидуализирани.

Макар да не е изложил изрични мотиви в НП по отношение субективната страна на деянието (формата на вината), наказващият орган е наложил санкция в предвидения с чл. 233, ал. 1 ЗМ минимален размер, който е 100 % от митническата стойност на стоките. Изпълнителното деяние, с което се осъществява съставът на нарушението по тази разпоредба може да бъде извършено, както умишлено, така и по непредпазливост, под формата на небрежност или самонадеяност. Преценяването на формата на вината има значение единствено с оглед чл. 7 ЗАНН и няма отношение към неотменимото право на защита на субекта на нарушението.

Неоснователно е твърдението на касационния ответник за недоказана компетентност на съставителите на акта. Правомощия да съставят актове за нарушаване на митнически режими имат всички митническите органи - чл. 230 ЗМ, вр. § 1, т. 9 ДР ЗМ.

Като е достигнал до различни от гореизложените правни изводи, съставът на

Софийския районен съд е постановил неправилно решение, което, при наличието на касационното основание по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, .т 1 НПК подлежи на отмяна

Водим от тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 27.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 1^{-ви} състав, по НАХД № 14441/2012 г. и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от началника на Митница Аерогара – С. Наказателно постановление № 57/2012, от 18.07.2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.